

Ulu öndər Heydər Əliyev Azərbaycanı parçalanmaq təhlükəsi və tənəzzüldən xilas edərək tərəqqi yoluna çıxardı

Azərbaycan dövlətinə və xalqına qarşı yönəlmış 4 iyun hadisələrinən 25 il ötür

Müsəir müstəqil Azərbaycan dövləti hazırkı inkişaf mərhələsinə asan yolla çatmayıb. Tarixin müxtəlif dönenlərində ayrı-ayrı problemlər və situasiyalarla qarşılaşan Azərbaycan xalqı ezmkarlıq və vahidlik nümayiş etdirərək dövlətçilik ənənələrimizin əbədiliyini, müstəqil Azərbaycanın tərəqqisini təmin etmişdir. Şübəsiz, bütün bu tarixi və misilsiz nailiyyətlərin əldə edilməsində lider faktoru spesifik, əvəzolunmaz rol oynamışdır.

Məlum olduğu kimi, Azərbaycan 1991-ci ildə müstəqillik əldə etsə də, keşkin problemlər və kataklizmlərlə qarşı-qarşıya idi. Müstəqilliyyin ilk iki ilində ayrı-ayrı xarici qüvvələrin mübarizə meydanına çevrilən, ciddi sosial, iqtisadi problemlərin cərəyan etdiyi Azərbaycan əldə etdiyi müstəqilliyi itirmek təhlükəsi qarşısında idi. Xüsusilə də, AXC - "Müsavat" cütlüyü Azərbaycanı, sözün əsl mənasında, xarici keşfiyyat orqanlarının mübarizə meydanına çevirdi, ölkədə separatizm meyilləri baş qaldırmağa başladı. Artıq ölkənin bir sıra ərazilərində - Gəncədə, Lənkəranda, Qusarda və digər regionlarda qanunsuz silahlı birliklər bölgüsü iddialarla çıxış edərək mərkəzi hakimiyətə təbe olmadıqlarını bildirildilər. Məhz 1993-cü ilin 4 iyun hadisələri de belə bir şəraitdə baş verdi.

AZƏRBAYCAN VƏTƏNDƏSİ MÜHARİBƏSİ TƏHLÜKƏSİ İLƏ QARŞI-QARŞIYA İDİ...

Həmin tarixdə Gəncədə sabiq korpus komandiri və AXC hakimiyətinin Qarabağ üzrə xüsusi nümayəndəsi Su-

ret Hüseynovun rəhbərlik etdiyi 709-cu briqadanın ləğvi ilə bağlı qərar imzalandı. Bundan sonra Suret Hüseynov tabe-liyində olan qoşun hissəsinin Bakıya doğru istiqamət götürməsi əmrini verdi. Gəncədə, o cümlədən Bakıya qədər bəzi rayonlarda silahlı qarşidurmalar yaşandı. Vəziyyət getdikcə daha da keşkinleşirdi. 709-cu briqadani tərk-silah etmək üçün Gəncəyə göndərilən Milli Qvardiya hissələri ilə Suret Hüseynovun rəhbərliyi altında olan silahlı birləşmələr arasında baş verən döyüş hadisələrin kulminasiya nöqtəsi idi. Bu, hakimiyət daxilindəki ayrılmalar və isterikanı artırmaqla bərabər, xaos və böhranın dərinleşməsinə səbəb oldu. Bütün bunlar isə ölkəni vətəndaş mühərabəsinə sürükleyən dağıdıcı tendensiyaların pik nöqtəsi idi. Bu, eyni zamanda, ona dəlalət edirdi ki, Azərbaycan vətəndaş mühərabəsi təhlükəsi ilə qarşı-qarşıya idi.

4 İYUN HADİSELƏRİ DÖVRÜNDƏ XAOS VƏ HAKİMİYYƏT BÖHRANI HÖKM SÜRÜRDÜ

Şübəsiz, bütün bu sadalanınlar belə bir nəticəyə gəlməye imkan verir ki, AXC - "Müsavat" dövrünün hakimiyət boşluğunundan və təcrübəsizliyindən istifadə edən xarici qüvvələr özlərinin dağıdıcı niyyətlərini ölkəmizdə reallaşdırmaq üçün müxtəlif metod və vasitələrə istinad edildilər. Bu zaman onlar daha çox iki klassik üsul üzərində taktiki manevrlər edildilər. Bunlardan biri taktiki manevrləri ayrı-ayrı ölkədaxili subyektlər üzərində qurmaqla məqsədə nail ol-

maq, digəri isə açıq surətdə zor işlətməklə - uzurpasiya vasitəsilə son hədəfə çatmaq idi. İkinci variant üzərində durmaqla son məqsədə çatmaq real və perspektivli olmadığından bəhs edilən subyektlər daha çox birinci üsul üzərindən hərəkət edirdilər. O zamankı iqtidar diplomatik resursları və strateji idarəetmə potensialı ilə bunun qarşısını almaqda aciz idi. Bu baxımdan, Suret Hüseynovun başladığı 4 iyun qiyamı da Azərbaycanda AXC - "Müsavat" iqtidarının heç bir təsire və gücə malik olmadığından göstəricisi idi. Başqa sözlə, məhz AXC - "Müsavat" hakimiyəti dönmədə ölkədə tam bir xaos və anarxiya yarandı, daxili çekişmələr özünün pik nöqtəsinə çatdı. Daxili və xarici siyasetin səmərə-

sizliyi Azərbaycanı bir dövlət kimi dünya xəritəsində silinmək təhlükəsi ilə qarşı-qarşıya qoydu.

Əslində, 4 iyun hadisələri dövründə hakimiyət böhranı baş verirdi və hakimiyətin həyata keçirdiyi, vahid məramma söykənməyən siyaset müstəqil, müteşəkkil deyildi. Məlum hadisələr hakimiyət daxilindəki ziddiyətləri ortaya çıxarmaqla yanaşı, xarici qüvvələrin Azərbaycana qarşı məkrli planlar həyata keçirməsində bu hakimiyətin nümayəndələrindən məhərətə istifadə etməsinin göstəricisi idi. 4 iyun hadisələri bir daha belə bir məqamı aşkar etdi ki, xalqın dəstəyinə söykənməyən, idarəetmə təcrübəsinə malik olmayan, eləcə də dərin böhran və daxili ziddiyətlər məngə-

nəsində olan hakimiyət ölkənin müstəqilliyini qorumaq və suverenliyini təmin etmək iqtidarında ola bilməz.

ÜMUMMILLİ LİDER HEYDƏR ƏLİYEV AZƏRBAYCAN DÖVLƏTÇİLİYİNİ XILAS ETDİ

Göründüyü kimi, Azərbaycan olduğunu mürəkkəb situasiya ilə üzləşmişdi: ölkə vətəndaş mühərabəsi və parçalanmaq təhlükəsinin astanasında idi. Belə bir situasiyada xalqımız 1993-cü ildə Azərbaycan dövlətini xilas etmək üçün Ümummilli lider Heydər Əliyevə üz tutdu. O zaman ölkəyə "rəhbərlik" edən qüvvələr də Azərbaycanı məruz qoyduqları təhlükədən xilas etmək üçün Ulu öndər Heydər Əliyevin Bakıya gəlməsini yeganə çıxış yolu kimi dəyərləndirildilər. Beləliklə, iyunun 9-da Ulu öndər Heydər Əliyevin Naxçıvandan Bakıya gəlişi Azərbaycanın taleyi ilə bağlı narahatlıqlara son qoydu. Bu qayıdış xalqımızı fəlakətdən xilas etdi. Büyyük xilaskarın Bakıya gələməsi xəbəri xalq tərəfindən sevincə qarşılandı. 1993-cü il iyunun 15-də isə Ulu öndər Heydər Əliyev Azərbaycan Respublikası Ali Sovetinin Sədrini seçildi.

Tariximizə Milli Qurtuluş Günü kimi daxil olan 1993-cü il iyunun 15-de Ümummilli lider Heydər Əliyevin Azərbaycan Respublikası Milli Məclisine Sədr seçilmesi ölkəmizin siyasi tarixinde keyfiyyətcə yeni mərhələnin başlangıcı oldu. Azərbaycanın mürəkkəb kataklizmlərə müşayiət edilən daxili siyasi böhrandan qurtulması məhz bundan sonra mümkün oldu. Belə ki, Ümummilli

lider Heydər Əliyevin zəngin dövlətçilik təcrübəsi əsasında atdığı səmərəli addımlar sayesində ölkədə hökm sürən dağıdıcı proseslərin neyträallaşdırılmasına nail olundu. Ve Ümummilli lider Heydər Əliyevin adı ilə bağlı olan Milli Qurtuluş Günü Azərbaycan tarixinin şanlı qürur səhifəsinə çevrildi.

Nəticə etibarilə, Ümummilli lider Heydər Əliyev Azərbaycanı vətəndaş mühərabəsindən - qarşidurmadan, tənəzzül və məhv olmaq təhlükəsindən xilas edərək dirçəliş yoluna çıxardı. Beləliklə, Azərbaycanı parçalamamaq, forposta əvvələr və öz korporativ maraqları əsasında idarə etmək istəyənlər öz niyyətlərinə çata bilmedilər. Bölücülərlə yanışı, onlara havadarlıq edənlər Azərbaycanda Ulu öndər Heydər Əliyevin yaratdığı milli birliyə məğlub oldular.

Bir məqama xüsusi olaraq nəzer salmaq lazımdır. Belə ki, ölkəmizdə hökm sürən xaotik və anarxiq meyillərin neyträallaşdırılmasında, mürəkkəb siyasi-hüquqi kataklizmlərin qarşısının alınmasında və ictimai-siyasi sabitliyin əldə edilməsində Azərbaycan xalqının Ümummilli lideri Heydər Əliyevin liderlik keyfiyyətləri birinci dərəcəli amil kimi xüsusi rol oynadı. Ulu öndər Heydər Əliyev Azərbaycan xilaskarını olmasının ölkəmizin müstəqilliyini qoruyub saxlamaqla və yeni inkişaf üfüqləri açmaqla sübut etdi. Məhz bütün bu hadisələrin təhlili bu qənaətə gəlməyə imkan verir ki, bu günədək əldə etdiyimiz nailiyyətlərin kökündə məhz Qurtuluş məfkurəsinin dayanması tarixi bir gerçəklilikdir.